

[Indenrigsministeren.]

henlede det ærede Medlem Hr. Harald Jensens Opmærksomhed paa Bestemmelsen i § 2, 2det Stykke, hvor der udtrykkelig siges:

„Det kan af Indenrigsministeren efter Samraad med Handelsministeren og i Henhold til Indstilling af Fagets Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer bestemmes, at Læreprøve skal aflægges i visse Fag eller Dele af Fag, samt hvorledes og for hvem Prøven vil være at aflægge.“

Der er altsaa givet aaben og fri Bane for en Løsning af dette Spørgsmaal ogsaa paa en saadan Maade, at det kan blive tilfredsstillende for det ærede Medlem Hr. Harald Jensen.

Men saa forstod jeg ikke det ærede Medlems Beklagelser over, at man har udtaget Bestemmelserne i den gamle Lov om, hvilke Betingelser der maa være opfyldt for at give en Principal eller Mester Adgang til at uddanne Lærlinge, og hvad der kan foraarsage, at han mister denne Ret. Jeg undres over denne Bemærkning. Thi hvis det ærede Medlem gennemlæser § 5 i Lovforslaget, vil han jo finde tilsvarende Bestemmelser med Hensyn til, hvorledes man kan fortabe Adgangen til at uddanne Lærlinge, og han vil i § 21 finde Bestemmelser ogsaa om, hvilken Straf den Person ifalder, som paa dette Punkt, i § 5 altsaa, har overtraadt Lovgivningens Bestemmelser. At de i § 5 indeholdte Regler ikke paa alle Punkter dækker den gamle Lovs Bestemmelser, er naturligvis en anden Sag.

Saa besværede det ærede Medlem sig over, at der i Afsnittet om Handels- og Kontorlærlinge i § 3 under Punkt 2 er foreslaaet, at saadanne unge Mennesker, som har taget Realeksamen, Handelsdagseksamen eller en anden højere Eksamen, ikke kommer ind under Lærlingelovens Bestemmelser. Det ærede Medlem mente, at saadanne unge Personer, som havde en saadan Uddannelse, kunde trænge i lige saa høj Grad til Beskyttelse som andre, og det ærede Medlem hævdede, at man maatte tilrettelægge denne Lovgivning saaledes, at Banker, Sparekasser, Forsikringsselskaber o. s. v., naar de antog Lærlinge, kom til at høre ind under Lærlingelovgivningens Bestemmelser, saaledes at Lærekontrakt skulde afsluttes.

Jeg maa sige til det ærede Medlem, at man kan jo meget vel opstille en saadan Bestemmelse, der er intet som helst i Vejen derfor, men jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at Følgen deraf ganske simpelt bliver, at ingen Banker, ingen Sparekasser,

intet Forsikringsselskab, ingen af de Institutioner, som det ærede Medlem her tænker paa, antager, hvis det ærede Medlem faar sine Hensigter gennemført, nogen Lærling, som ikkè er fyldt 18 Aar, og derfor bliver Følgen af de Bestemmelser, som det ærede Medlem her stiller Forslag om, ganske simpelt den, at man forsinker disse unge Menneskers Uddannelse en 2—3 Aar. Jeg tror ikke, man derigennem gør de vedkommende, deres Forældre eller deres Værger paa nogen Maade nogen Tjeneste. Men jeg ved jo meget vel, at Handels- og Kontormedhjælperforeningen — jeg tror, det er saadan den hedder, jeg er ikke sikker paa, at jeg kan Titelen fuldt paalideligt — og først og fremmest dens Formand, Hr. Jens Johansen, er gaaet meget kraftigt i Brechen derfor; men dette er kun muligt, naar man fuldkommen lukker Øjnene for Kendsgernerne, for saadanne Fakta, som ligger fremme i den klare Dag, og som man ikke, hvis man var uhildet, kunde se bort fra, og det har det ærede Medlem gjort.

Jeg kan forsikre det ærede Medlem om, at allerede længe inden min ærede Forgænger paa dette Omraade, Socialminister Borgbjerg, fremsatte sit Forslag til en Lærlingelov her i Tinget, allerede Aar i Forvejen var der tilgaaet det Ministerium, som han ledede, fuldkommen sikker Meddelelse fra Banker, fra Sparekasser, fra Forsikringsselskaber om, at hvis saadanne Bestemmelser gennemførtes, vilde Følgen blive denne. Jeg kan endvidere forsikre det ærede Medlem om, at i ikke helt faa Tilfælde, hvor der er Tvivl om, hvorvidt unge Mennesker, som beskæftiges i Virksomheder, hører ind under Lærlingeloven eller ej, og hvor disse Tvivlsspørgsmaal fra Ministeriets Side afgøres derhen, at man maa betragte de vedkommende unge som henhørende under Lærlingeloven, bliver Svaret dette: Vel, saa ønsker vi at afskedige de Lærlinge, vi i Øjeblikket har, som ikke er fyldt 18 Aar, og vi antager ikke nye, som er under den Alder. Jeg har senest for ganske faa Dage siden fra et Erhvervsomraade modtaget en saadan Meddelelse som Besvarelse af en Afgørelse fra Indenrigsministeriets Side. Man maa huske paa, at her er Tale om et praktisk Forhold, hvor to Parter staar overfor hinanden, og vi kan ikke her lovgive saaledes, at vi sikrer absolut til den ene Side, uden at man fra den anden Side i dette Forhold foretager sine Modtræk.

Det ærede Medlem var utilfreds med, at Direktoratet for Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring her i København kan paategne Lærlingekontrakter; det ærede